

સોળ વરસની સતિ-ચૂંને

નવ વરસનો પતિ

સોળ વરસની સતિ

અને

નવ વરસનો પતિ

ભાગ-૧-૨

લેખક.

કામીક કવિ-મગનલાલ ખાપુડી ગોધરાવાળા.

લેખકની પરવાનગીથી છપાવી

પ્રસીદ્ધ કરનાર.

બુકસેલર જહુલાલ નારાયણદાસ ચોકસી

મુ. નડીયાદ.

આવૃત્તી-૨

પ્રત ૮૦૦૦

અમ. ૧૯૨૩

સર્વ હક લેખકને સ્વાધીન છે.

દીન ૩-૦-૧-૬

ફક્ત રૂ. ૫ ની ટુંકો મુઠીમાં માસીક રૂ. ૨૦૦ નો તફા
હમારાં પુસ્તકો વેચનારા મુદ્દલાદારી મેળવે છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાખિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૫૦૨ વર્ગાક

પુસ્તકનું નામ શોધ વરસના સતી

વિષય ૧૦૫૦૨

શ્રીહરિ.

સોળ વરસની સતી

અને

નવ વર્ષનો પતિ

ઉરે

બાળલગ્નનો બળાપો.

ભાગ - પહેલો

રાગ - ખારમાસી

ઝરેરે સોળ વરસે, વીવા કયાં તો હરશે;
મ.બ.પ તો હુલાસી, સુરને અતી ઉઠાસી—૧
મારી બહાર જાન આવી, સખીઓ તે જોઇ આવી,
કે કંથ ઉમર નાની, કાઢીશ કયાં બુવાની—૨

આ વાત સાંભળીને, પડી હું મુછાં ખાઈને;
 એ ઈશ કેમ કરવું, મુંઝાઈ મારે મરવું—૩
 મારે જીવાની તાનો, પિયુડા મારો નાનો;
 માળાપે કીધું ભુંડું, સેધ્યુ ના જોડું રૂડું—૪
 હું ઠહેતી'તી ફળીયામાં, કે જઈશ સાસરામાં;
 ત્યાં જઈને રંગ માણું, પણ આવું નહે તું જ.હયું—૫
 માળાપે ઉંધું કીધું, તેને ઠરવું મારે સીધું;
 ઠરી હર્ષથી સમૈયું, ફરી જાહાર સર્વે જયું—૬
 ગયાં સર્વે મને મેલી, હું ઘરમાં એકેલી;
 વીચારમાં થઈ ઘેલી, છું દુઃખમાં ડુબેલી—૭
 મને વાર નથી મરતાં, પણ આપઘાત કરતાં;
 અવતાર સાત આવે, આ એકે પાર આવે—૮
 જેવી પ્રભુની મરણ, એ વાત એણે સરણ;
 એવું મનમાં વિમાશી, બેડી જઈ અમાશી—૯
 જોઈ જાન ચાલી આવે, ગોરીઓ ગીત ગાવે;
 મને નયને નીર આવે, ઉદાસી ઉપજાવે—૧૦
 ગઈ જાન સૌ ઉતારે, જમવા સહુ પધારે;
 વિચારને વિચારે, હું રોઈ વારે વારે—૧૧

- પછીજ માંચરામાં હું બેડી તેની સામે,
નીરખીને નાનું જ દુઃખે ઉડે છે ઝાળ. ૧૨
- હું ઉડી જ્યારે પરણી નવ વાત જાય વરણી,
મને અતી રે બગાડે કોને કહું કઢાપો. ૧૩
- હું બનીતી દીવાની થઈ જાન આલવાની,
સરવેજ રાડ પાડે બેસો વહુજી ગાડે. ૧૪
- કે જઈને ગાડે બેડી પુરી ચીન્તામાં પેઠી,
હૃદયું ભરાઈ જાતું કે મુજને ન રહેવાતું. ૧૫
- નીરખીને માફં મુખ સો કે છે શું છે દુઃખ,
પીયર છે પનોતું વળી સાસરું છે સોતું. ૧૬
- લાભું જવાબ દેતાં ઉપડે ન જીભ કેનાં,
ખીજાં શું જાણે માફં હું કયાં જઈ ઉગારું ૧૭
- હું એને નથી રોતી પણ કંઈ સામું જોતી,
અરેરે નાનું બાળ હજી વહે છે લાળ. ૧૮
- અરે આનામાં શું છે એ સંગ માણવું છે,
કેવાં નશીબ બળીયાં આશા અયાના પડીયાં. ૧૯
- રસ્તે આવું છું રોતી એમ સાસરામાં પોતી,
નાંચુદીઓ મારી સાથે મુને ઝાલી એક હાથે. ૨૦

- વહુ હવેલી જીવો તો ઠાલાં જ શું રૂવો છો,
પઈસા અહીં છે પુરા વઈલેં અધુરા. ૨૧
- કેવા દીસે કબાટ ખાસા પડેલા ખાટ,
વિવિધ નવ રંગ જીએ પડ્યા પલંગ. ૨૨
- જોઈને આવું સુખ વીસારી મેલો દુઃખ,
શા માટે રે રડો છો કાંઈ અમને કહો છો. ૨૩
- એવું જ કીધું જ્યારે કેતી હતી હું ત્યારે,
શરમણી ખુજ ચીતે કહેવું ન એવી રીતે. ૨૪
- આ દુઃખ કયાં બતાવું કેને કહું જ આવું,
પણ જાણ્યું મનઠામાં છે જાણ તનઠમાં ૨૫
- બળી મળને હવેલી લલે બળી જાય વેલી,
મને સાસરું છે શુળી પઈલામાં મુક પુળી. ૨૬
- જોઈને આ કબાટ મને થાય છે ઉચાટ,
તારી ખાટય નાખ ખુણે મને દુઃખ આવી પુણે. ૨૭
- વિવિધ આ પલંગ જોતાં નથી ઉમંગ,
તારો ભાઈ નનો ખાળ દેખી દો છે જાળ. ૨૮
- પણ મન માન્યો સ્વામી હે દેવ હું ન પામી,
મેં વરત નહીં કરેલાં બહુ પાપ તો બરેલાં. ૨૯

પછી નણ્ણી મારી ખોલી વહુ જાવ ખાર ખોલી
 જઈ સુઈ તો રહોને ઉઠાસી મુકી દોને ૩૦
 હું ગઈતી ત્યાં ઉમંગે પોઠયા પીયુ પલંગે
 જઈ ગોઠડું મેં તાણ્યું પીયુડે મારે જાણ્યું ૩૧
 સામી ઉભેલી જોઈ શું ચુઠ આવી કોઈ
 મને જાણી એણે ભુત કર્યું જ એણે તુત ૩૨
 તેણે તતં રાઠ પાડી તું તો દોઠ મારી માડી
 કે વાચ મારા બાપ આ કયાંથી આવ્યું પાપ ૩૩
 હું ખોડું થોડી થોડી નણ્ણીજ મારી દોડી
 મારા લઈને આ મારે કોઈ આવો આની વારે ૩૪
 પેતેજ મોટી થઈછે એની બુદ્ધિ ફરી ગઈ છે
 એમ ખાર વાત થાયે માફં દીલ બહુ મુંઝાયે ૩૫
 જો ઇશ કેમ થાશે અહીં લાજ મારી જાશે
 શરીર માફં બુજે વીચાર તો ન સુજે ૩૬
 લલે થાય જે થવાનું કરી કાઠ્યું મેં ખાવાનું
 પીયરથી લાવેલી દીધું પલંગ મેલી ૩૭
 વરતુ ખાવાની ઝાઝી તે દેખી થયો રાજ
 એમ કહીને મેં ચખાડ્યું હવે રાઠ નહીજ પાડુ ૩૮

- ખાતાં ખાતાં તે બાલ્યો તમે કોણ છો તે બાલો
 તું શીદ આવી આંહી તે દે મને ખતાવી ૩૬
- રે શો જવાબ દેવો કાંઈ ન જાણે જોવો
 અરેરે ! ! છેક નાનો બહુ વારે રહ્યો છાનો ૪૦
- વીચાર ઠીક કીધો જવાબ ઠીક કીધો
 કહ્યું મેં વીચારી હું નારી છું તમારી ૪૧
- હું આવી છું ઉમંગે છુવા તમારી સંગે
 રમોને રૂંડે રંગે પ્યારા પીયુ ઉમંગે ૪૨
- તું શું રમત લાવી તે દે મને ખતાવી
 તું આવી ફાસલાવા પેઢા પુરા દે ખાવા ૪૩
- રમતની નથી ખામી તમે ખાવ મારા સ્વામી
 બહુ પ્યારથી જણાવ્યું રમત રૂંડી ગણાવું ૪૪
- સોળ સોળટાંને પાસા રમવા કયાં છે ખાસા
 જોપાટ છે આ પાસે રમીએ આપણ સાથે ૪૫
- તેમાં જે કોઈ હારે પ્રભુ ચડે તેની વારે
 નાખોને ઢાવ સ્વામી કાંઈ ન રાખો ખામી ૪૬
- રમતાં રમતાં રૂંડે ટગમગ સાચું બુવે
 નીરખીને માફું મુખ અતીએ લાગે દુઃખ ૪૭

- આવા કબોડાના સ્વામી અફલ તણી છે ખામી
એ બેઠા બેઠા રૂવે વળી મારા સામું જુવે ૪૬
- સમજ્યો ન કાંઈ જાણ મને અંગે ઉઠી જાણ
આ સાથ રેવું વાસો ઉઠો મુક્યો નીસાસો ૪૯
- શી વાત કહું જ બેની લાંબી કથા જ તેની
નથી કહી જ જાતી નથી છાતીમાં સમાતી ૫૦
- તું બહુજ મારી પ્યારી તેથી તને ઉચ્ચારી
એ બીજે કાને જાયે ફજેતી મારી થાશે ૫૧
- આ એક દીન ખાસો એવો બન્યો તમાસો
હસવુંને બીજી હાણ્ય એ વાત આવી જાણ્ય ૫૨
- સૌ ગયા ગામ મેલી હું ઘરમાં એકેથી
પીયુ ગયેલ રમવા તે રખતે આવ્યા જમવા ૫૩
- આવીને તાણ્યો ઉઠો મુક્યો ન મારો કેડો
તું આપ મને ખાવા નહીં તો ન હાંસ જાવા ૫૪
- પ્રાણજી આવ્યો માગવાને હું લાગી લાગવાને
આવી ઉભો ફળીમાં કે જાઈ તું તો બીમા ૫૫

- હું ખીને નથી જાતી પણ ખુબ શરમાતી
માગે પીયુટા ખાવા દેતો દઉંજ જાવા ૫૬
- મુકાવ્યો મેં તો છોડા તોયે ન મુંકયો કેડો
એ રાઠ પાડી રૂવે પ્રાદ્મણુ ઉભો જુવે ૫૭
- પ્રાદ્મણુ વચન કે આવાં એને આપો એન ખાવા
ખાળકની હઠ એવી પણ માની હઠ કેવી ૫૮
- પ્રાદ્મણુની સુણી વાણી મુકયો નીસ સો તણી
હું શું દઉં જવાળ એ છોડુંનો છે ખાપ ૫૯
- શરમાણી મનમાંતો આપી કયોં મેં જાતો
આશીશ આપે આવી લગ્નયુ' હશે જે ભવી ૬૦
- આવા બને તમાસા તેથી નાખું નીસ સા
તુજ પાસ વાત થાય ખીજે તે કયાં કહેવાય ૬૧
- મગનની સુણી વાણી તમે સમજો સો પ્રાણી
આવે હે નર દેવાસે ખીજા ભાગમાં કહેવાસે ૬૨

ભાગ — ૨

રાગ — બારમાસી

નણુંદીને સાથે રડું છું દુઃખોમાં કુળી જઉં છું
સંસાર ચીત્ત છોડી પ્રભુમાં ચીત્ત જોડી ૧૩

વળી મનમાં વીસાડું ઠરવાનું નથી બડું
વીરહની અકળામણુ હું કયાં જઈને ઠાહું ૧૪

પ્રીતમનું દુઃખ ભારી પ્રભુ ચઢજે મારી વારી
સ્વામી છે મારો છોટો માટે કરી દો મોટો ૧૫

એમ કહીને રોઉં પ્રીતમના સામું જોઉં
હોલો તો બાની પાસે તે દેખી મુને નાસે ૧૬

વળી દેખી તેના ચાળા મારા મન બળે લાળા
એ વાત ઉર વીચારી પકડીતી વીષ ઝારી ૧૭

આમાં વાંક નથી મારો મુજ પીતા હત્યારો
શીકરી કજેડે આપી હાથે બન્યે છે પાપી ૧૮

માતાના મન સાંધી તો નાખી મને બાંધી
 નાના પતિની સાથ જલાવ્યો મારો હાથ ૬૬
 પતિને સમજાવ્યો તોય જ્ઞાનમાં ન આવ્યો
 મને બા કહી બોલાવે મારી પુઠળે તે આવે ૭૦
 સખી તું દુર થાને ઘરમાંથી બહાર જાને
 વળી સુષી મારી વાતે કરવા દે આપઘાતે ૭૧
 મને દુઃખ પડે છે બહુજી હું કયાં જઈને કહુજી
 પતિ તણા વીરોજ શી રીતે હવે સહુજી ૭૨
 માટે સખી હો મારી બંધ કરને તું જારી
 સંસારથી જવાની આવી છે મારી વારી ૭૩
 મુજ માતા પીતા એવાં હુનીઆમાં જોવા જેવાં
 છુપેલા દેવ પુંજ કરી માગી લેવા જેવાં ૭૪
 ખુદરત અવાર ખુબી માટે આવી તું ઉભી
 પણ પ્રાણનાથ મરા છે મુજને તારનારા ૭૫
 આવો ને મરા રાખી રાખો જરા ન ખામી
 દુઃખી છે દીન દારા દીલદાર ચર મારા ૭૬

તારા ફેટા જ્યારે દેખું ત્યારે વાત એમ પેખું
 એ વાલી આવ પાસે પુરોને મનની આશે ૭૭
 મને શીઠ આમ બાળો આવીને હવે ઠારો
 મારાં મરજો માને બાપે મેં શું કયાં ત્યાં પાપે ૭૮
 વળી પરણી માયાં કાપ્યાં નવ સુખ મને આપ્યાં
 મારા સુખના સમયે તેં દુઃખ મારાં માપ્યાં ૭૯
 ઉઘી છે તારી મેઢી કુળવ ન તારી પેઢી
 તે સંવં અહીંયાં રહેશે નવ દુઃખ માફ લેશે ૮૦
 સંવં વાતે છું મુખી પણ એક વાતે બુખી
 તે મન માફ જાણે પિયુ દયા ન આણે ૮૧
 એમ કહીને બાર બેઠી પછીથી ઘરમાં પેઠી
 પાણીલાં ભરવા ઠાળે પ્રીતમ મળ્યા ત્યાં આળે ૮૨
 મેં હાથ તેને ઝાલ્યો પણ તે જરી ન હાલ્યો
 ઉપરથી ગુમ પાડી મારી આખરૂં બગાડી ૮૩
 તેથી હું ગભરાણી બુણે જઈ કુપાણી
 સાસુડી મારી ધાશે અરેરે કેમ માશે ૮૪

- જાણ્યું તું જઈ જમીયું નીજ સાથમાં રમીયું
ત્યાં જઈને સુખ માણ્યું તે લોકે સવેં જાણ્યું ૮૫
- ખુણામાં બેસી રાઉં ફરી આડી અવળી જોઉં
વીધીએ લખેલું દુઃખ તો કયાંથી મળે સુખ ૮૬
- પછી મનમાં મુંઝાઉ શી રીતે બહાર જાઉં
જો આજ નહીં જવાયે સાસુડી ગુસ્સે થાયે ૮૭
- ફરી ફરી વીચાર નીકળી હું તો બહાર
તેવામાં નણુદી બેઢી મારા લાઇને શું મારે ૮૮
- વળી મુણી તેની વાણી હું બહુ થઈ દીવાની
સો વાત મનમાં લાવું પણ કેને કહું હું આવું ૮૯
- પીએ રહીને મેં તો અધીક સુખ માણ્યું
સાતરીએ પઠશે દુઃખ મેં તેવું નોતું જાણ્યું ૯૦
- વળી ગમતું નથી ખાવું અરે શરીરે નાવું
મને ઉંચ ન આવે ઉઠાસી ઉપજાવે ૯૧
- બિંદ્રા દેવીને તમે પ્રીતમ તો થયાતા
મારા મનના ઉમંગકા મુજ મનમાં રહ્યાતા ૯૨

- પછી હું જઈને ખોલી દરશન દીયોને સ્વામી
 પડદો દીયોને ખોલી નવ રાખો જરી ખામી ૬૩
- તોયે ન સામું જુએ પડયો પડયો તે રૂએ
 તે દેખી હું ઠરું છું નીચ સાથનાં રડું છું ૬૪
- દીવ માંડી દુઃખ સહે હીંમત કોઈ ન આવે
 મૂઝાં ખર્ચ પડીતી દીન રાત હું રડીતી ૬૫
- મરજો કુટુંબ કળીવો મરજો ભાઈ છળીવો
 દિદર પોતાનું ભરવા તે પડયો વચ્ચે નહવા ૬૬
- પુત્રનું ભલું કંવા માખાપ પડ્યાં આડે
 પોતાનું ભલું દરવા દીકરીને નાંખી ખાડે ૬૭
- આ જગતમાં હમેને કો નથી તારનારો
 એ પ્રભુ આવ વારે આવ્યો છે તારો વારો ૬૮
- માખાપે જન્મ આપી મને દુઃખમાં છે નાંખી
 સામુ અને નણુંદના દુકારા રહી છું સાંખી ૬૯
- બધી હમારી વાતો નણુંદીને જ્યારે કીધી
 ત્યારે ઉપરથી ગાળો બે ચાર મુને કીધી ૧૦૦

- હક્ક છે પ્રભુજી મારો શું જીવગીને ખાજો
કે રીતે હું ન ફાવી તેં મુજને છે તાવી ૧૦૧
- માટે ખતાવો રસ્તો આવે પીયુજી હસ્તો
સૌ દુઃખ મારું તારી મુજને લીઓ ઉગારી ૧૦૨
- શરીર સૌ સુકાઈ જોખું થયું છે ખાલી
તાકાત ન રહીરે વીના મોતથી મરીરે ૧૦૩
- વળી નીશાળે જાતો લેઈ રેવડી તે ખાતો
તે ઘેર આવી કહેતો મારે છે મુજને મેહેતો ૧૦૪
- આ બોલ સાંભળીને ઘણી હું મનમાં લાગું
જરી જો વચ્ચમાં બોલું રે' હાઠકું ન સાગું ૧૦૫
- સાસરીએ સાત માસ રહી હતી હું જ્યારે
માખાપે મન વીચારી આણું ઠીધુતુ ત્યારે ૧૦૬
- પીયરમાં જઈને લોજઈ હતી જે શાણી
સાસરીઆ કેરા દુઃખની વાતો કહી મેં છાની ૧૦૭
- લોજઈ હતી જે ઠાહી સમજીને આવી આંહી
મુજને શીખામણુ દેવા તે વાત બેઠી કે'વા ૧૦૮

- સતિ મીરાંના દુઃખનો ચીતાર તેને દીધો
બળેલા મારા જીવને દીલાસો તેને દીધો ૧૦૬
- ખીજે ચીતારે તેને હમયંતીને દેખાડી
મુજના હૃદયને એવી ધીરજની છાપ પાડી ૧૧૦
- હમયંતી સતિ શાણી પ્રિતમે વન આણી
તોયે તે નવ છોડે સ્વામીની સંગ દોડે ૧૧૧
- માટે એ બેન મારી હીંમત શું તું હારી
આ દુઃખ શું તું માને કયાં ગઈ છે તારી સાને ૧૧૨
- એમ કહી લોભઈ મુજને હીંમત ધણેરી આલી
રહતી મુને જોઈને નીજ બાથમાં તો ધાલી ૧૧૩
- લોભઈ ઠપકો દીએ મુજ મન બહુ ખીએ
પસ્તાઈને શું કરશે મુગાઈ રોજ મરશે ૧૧૪
- હમયંતીને બુચોને પતિની સંગ ગઈતી
અરે અર્ધ વસી છતાં નીજ સાથમાં તે રહીતી ૧૧૫

નળરાય તેહને તો મુખીને ગયો નાસી
 પણ સતિ સુખ માગી થોખી રહીતી ખાસી ૧૧૬
 કરતી હજારો પ્રત તે શીદને ગયાં ધોવાઈ
 એ સર્વે ઇશ જાણે તુજ કર્મની નવાઈ ૧૧૭
 જેનો અપાર મહીમા મહીમા રહ્યો છવાઈ
 કુલટાઓ સુખ માણે તુજ કર્મની નવાઈ ૧૧૮
 દીકરીને દુઃખ શું છે તે તો કેઈ ન જાણે
 ગૃહસ્થો થવા તણા તે વીચારો ઉર આણે ૧૧૯
 હવે ઓ બેન ભારી કહું છું કથા હું સારી
 છે સર્વે વાતે સુખ પ્રીતમનું ભારી દુઃખ ૧૨૦
 મગન તો પુછે છે શી રીતે તો રહેશે
 બાકી રહેલું એનું ત્રીજા ભાગમાંહી કહેશે ૧૨૧

ઉમરેક, ભટવાડી પોળને નાકે આવેલા સરસ્વતી પ્રી. પ્રેસમાં
 રતીલાલ આજઢૂણુ ત્રીવેદીએ પ્રકાશક જડુનાથ નારણદાસ
 નડીયાદવાળાના માટે છાપી.

સસ્તી કીમતમાં વાંચન તઈયાર છે.

—:૦:—

સ્વદેશ કાવ્ય	રૂ. ૦-૧-૦
અસહકાર વીણા	રૂ. ૦-૧-૦
રાષ્ટ્રીય ગરબા સંગ્રહ યાને સ્વરાજ્ય			
ગર્જના	રૂ. ૦-૨-૦
અસહકાર ગીતા (છપાય છે)	...		રૂ. ૦-૧-૦
મુંબાઈની શેઠાણી ભાગ ૧-૨	...		રૂ. ૦-૨-૦
સોળ વરસની સતી-અને નવ વરસનો પતિ			
(ભાગ-૧ થી ૬)	...		રૂ. ૦-૪-૬
ચઢાદેવીની ચઢાઈ યાને જમાનાનો જુલમ			રૂ. ૦-૧-૦
સત્યવાન સાવીત્રી અને જસમા ઓડણનો			
ગરબો	રૂ. ૦-૧-૦
કળિનો કેર યાને જમાનાનો ફારફેર	...		રૂ. ૦-૧-૦
બચકર ભુજંગ યાને લીલાવતીનું બહેર			
લીલામ (છપાય છે.)	...		રૂ. ૦-૧-૦

એ શીવાય તમામ જાતનાં પુસ્તકો હમારી પાસેથી મળી શકશે.

હમારાં દરેક પુસ્તકોના વેપારી ભાવ બેહુદ સસ્તા અને શરતો ઉદાર હોવાથી હમારા ખાસ એજન્ટો માસીક

રૂ. ૨૦૦ નો નફો મેળવી શકે છે.

ચુકસેલર જુહાલાલ નારણદાસ-સુ. નડીઆદ.

જસમાઈનનો

આયોજક

સારસાપરેલા.

પરદેશી કે દેશી કોઈપણ બનાવટના બીજા સારસા
પરેલા કરતા જસમાઈનનો સારસાપરેલા ચીકણો છે.
એમ તેના વાપરનાર છાતી ટોડીને કહે છે તમે વાપરીને
ખાત્રી કરો. લોહી બીજાડ દુર દરી શક્તિ આપે છે
પ્રમેહ ચાંદી, ખસ, ખરજનાં, દરોજ, ગડગુમડ ચારી કે
કાળા ડાઘ પડવા, શરીરે બળત્રા થવી. લકવા, રાગીપા
અને લોહી વીકારથી થનારા બધાં દરદોમાં અકર્મીર દવા
છે. દસ્તાનું અનિયમીતપણું મટાડે છે નિરાંગી અને
સશક્ત શરીર બનાવવા માટે જસમાઈનનો સારસા રહે
ત્રણ ખાટકી જરૂર પીએ. કૌમત રૂ. ૧૫૦. વી પી
રૂ. ૧૫૦ ૩ શીશીના રૂ. ૫૦, ૬ શીશીના રૂ. ૨૦

લખો—જસમાઈન એજન્સી,

તડીઆદ, (ગુજરાત)

આ ટાઇટલ 'મહેશ' પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ (ગાયવાડી, ગીરગામ ૧૦૦,
મુંગલ-૪) માં ગુણવંતલાલ છેટાલાલ દેસાઈએ પ્રમુખ છે.

